

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on yksityisoikeudellinen lentoliikenteen alalla toimiva osakeyhtiö, joka riitauttaa komission päätöksen, jolla todettiin, että EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuja valtion tukia olivat investoinnit, joilla oli tarkoitus toteuttaa yrityksen rakennemuutos ja joita koskevan suunnitelman Italian viranomaiset olivat esittäneet vastaajalle.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavat perusteet:

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan, 90 artiklan 1 kohdan ja 222 artiklan rikkominen ja virheellinen soveltaminen, koska komissio on katsonut, että Italian valtion holding-yhtiön (IRI) tekemän 2 750 000 000 000 liiran sijoitus ei täytä markkinataloudessa toimivan sijoittajan kriteeriä. Alitalia väittää, että kyseisen pääoman korotuksen yhteydessä ei ole sivuutettu kolmansien optio-oikeuksia, eli kolmansilla on mahdollisuus merkitä erityyppisiä osuuksia pääoman korotuksesta omistamiensa osakkeiden mukaisessa suhteessa. Lisäksi Italian hallitus on kantajan mukaan selvästi ilmoittanut suunnitelmistaan yksityistää Alitalia melko pian sen jälkeen kun pääoman korottaminen on hyväksytty. Yrityksen työntekijöiden kanssa on lisäksi sovittu siitä, että he voivat merkitä heille varatun osan pääoman korotuksesta, minkä jälkeen työntekijät omistavat 20 % yhtiön pääomasta. Koska vastaaja ei kiinnittänyt huomiota näihin seikkoihin, se ei kantajan mukaan ottanut päätöksessään huomioon sijoittajan eli IRI:n laajaa harkintamarginaalia, vaan katsoi tämän sijasta, että 15 %:n kannattavuusaste on riittämätön ja edellytti 20 %:a, mikä on 5 yksikköä korkeampi kuin lentoliikenteen alalla yleensä edellytetty 15 %:n kannattavuusaste. Komissio on siis 20 %:n ”normaalikannattavuuden” lisäksi edellyttänyt sellaisen vuosittaisen vähimmäistuloksen osoittamista (*hurdle rate*), jota sen mukaan sijoittaja edellyttäisi sen vuoksi, että sijoitukseen liittyy edelleen merkittäviä riskejä. Tätä taustaa vasten kantaja toteaa vielä, että yrityksen kannattavuus on laskettu virheellisesti ja väärin perustein, koska siinä ei ole otettu huomioon maksukyvyttömyyden aiheuttamia kustannuksia. Lisäksi se, että Alitalian edellytettiin vastaavan henkilöstön varhennettujen vanhuuseläkkeiden rahoittamisesta kokonaisuudessaan on myöskin vaikuttanut kantajan mukaan siihen, että yrityksen sisäinen kannattavuusaste (*internal rate of return*) oli alhaisempi.

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan rikkominen ja virheellinen soveltaminen sekä toimivallan ylitys. Alitalian mukaan on täysin käsittämätöntä, että komissio katsoessaan sijoituksen ”valtion tueksi” oli voinut sivuuttaa alkuperäisessä suunnitelmassa esitetyt laskelmat ensinnäkin sen arvioimiseksi, olisiko tukisuunnitelmalle asetettava edellytyksiä, joiden täytyessä suunnitelma olisi ”yhteismarkkinoille soveltuva” ja toiseksi, olisiko tällaisia edellytyksiä tiukennettava vai lievennettävä. Tällä tavoin komissio on kantajan

mukaan asettanut kantajalle kohtuuttomia, syrjiviä, lainvastaisia ja perusteettomia edellytyksiä (kapasiteetin ja kasvun rajoittaminen, velvollisuus asiassa Air France esitetystä ratkaisumallista poiketen luopua tiettyistä yrityksen pääasiallisen liiketoiminnan osista (*core business*), yksityistämistavoitteen merkityksen sivuuttaminen, uusien tukien kieltäminen, kieltäminen hankkia osuuksia muista lentoliikenteen yrityksistä, tiettyjen suosituimmuusopimusten purkaminen, velvollisuus analyttiseen kirjanpitoon, hintajohtajuuden (*price leadership*) kieltäminen, velvollisuus luopua osuudesta Malev-yhtiössä).

Kantaja katsoo lopuksi, että vastaaja ei ole perustellut riidanalaisista päätöistä asianmukaisesti eikä tutkinut tilanteen edellyttämällä tavalla ja puolueettomasti kaikkia asiaan liittyviä seikkoja. Komissio on kantajan mukaan loukannut myös kantajan puolustautumisoikeuksia.

Vicente Alonso Moralesin 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-299/97)

(98/C 41/46)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Vicente Alonso Morales, jonka kotipaikka on Madrid, on nostanut 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Ramón Marés Salvador, Madrid, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Carlos Amo Quiñones, 2 rue Gabriel Lippman.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 1.10.1997 tehdyn, kilpailun COM/A/1047 valintalautakunnan päätöksen, jolla hylätään kantajan hakemus kyseiseen kilpailuun osallistumiseksi, ja toteaa, että kantajalla on oikeus päästä hyväksyttävien hakijoiden luetteloon kilpailussa COM/A/1047,

- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, jolla on maatalouden teknisen insinöörin tutkinto, riitauttaa avoimen kilpailun COM/A/1047 valinta-

lautakunnan päätöksen, jolla hänen hakemuksensa osallistua kyseiseen kilpailuun on hylätty. Tämän päätöksen mukaan kantajan tutkinnot tai todistukset eivät täytä avointa kilpailua koskevan ilmoituksen III.B.2 kohdassa määrättyjä edellytyksiä, joiden mukaan hakijan on täytynyt suorittaa loppuun laajan oppimäärän yliopisto- tai korkeakouluopinnot, joista on annettu tutkintotodistus (licenciatura tai sitä vastaava).

Kantaja katsoo, että teknisen insinöörin tutkinnon saaminen edellyttää täysilajuisen oppimäärän suorittamista yliopistossa tai korkeakoulussa, mistä annetaan tutkintotodistus, ja että valintalautakunta vaatii häntä täyttämään edellytyksen, jota ei ole mainittu kilpailuilmoituksessa.

Vaativustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteisiin:

- Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu.
- Direktiiviä 89/48/ETY⁽¹⁾ on rikottu; kantajan mukaan tätä direktiiviä on sovellettava analogisesti kaikkiin avoimia kilpailuja koskeviin ilmoituksiin.
- Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska kantajan mielestä edellytys siitä, että hakijalla on oltava tutkintotodistus laajan oppimäärän suorittamisesta ei ole tarpeen eikä sovelias halutun tavoitteen saavuttamiseksi, kun tämä tavoite on ainoastaan se, että yhteisön toimielinten ura-alueille A/LA kuuluviksi virkamiehiksi otetaan jäsenvaltioiden kansalaisia, jotka ovat suorittaneet täysilajuiset yliopisto- tai korkeakouluopinnot, joista on annettu tutkintotodistus.
- Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.
- Oikeutta päästä yhteisön virkamieheksi on loukattu.

Toisaalta kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa T-82/92, Manuel Cortés Jiménez ym. vastaan komissio, 3.3.1994 antamassaan tuomiossa⁽²⁾ ainoastaan, että teknisen insinöörin tutkinto ei ole ns. ylempi korkeakoulututkinto, mutta se ei kuitenkaan katsonut, ettei tämä tutkinto olisi ns. täysilajuisen tutkinto.

Kantaja väittää myös, että vastaaja on käyttänyt väärin harkintavaltaansa, kun se on riidanalaisen päätöksen tehdessään noudattanut sellaista henkilöstön valintapolitiikkaa, joka estää teknisten insinöörien pääsyn ura-alueille A/LA.

(1) Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskeva yleistä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16).

(2) Kok. 1994, s. II-237.

Benito Latinon 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-300/97)

(98/C 41/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Benito Latino, kotipaikka Bryssel, on nostanut 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Olivier Eben, 11 rue Paul Emile Janson, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission suorittamaan henkilöstösääntöjen 73 artiklan ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturmien ja ammattitautien varalta olevaa vakuutusta koskevien sääntöjen 14 artiklan perusteella korvaussumman, joka vastaa kantajan asbestoosista johtuvan pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden astetta, sen suuruisena kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinen vahvistaa,
- velvoittaa komission maksamaan miljoona ecua vahingonkorvauksena kantajan kärsimästä aineettomasta vahingosta,
- velvoittaa komission maksamaan 10% vuotuisen koron korvaussummalle, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa pysyvän osittaisen työkyvyttömyysasteen perusteella henkilöstösääntöjen 73 ja 14 artiklan mukaisesti, ja miljoonan ecun pääomalle 1.8.1997 alkaen siihen asti, kunnes korvaussumma on kokonaisuudessaan suoritettu,
- kumoo tarpeellisilta osin 1.8.1997 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan 11.5.1997 tekemä korvausvaatimus hylättiin,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on Berlaymont-nimisessä rakennuksessa Brysselissä 1969—1991 välisenä aikana arkistonhoitajana työskennellyt virkamies, joka on sairastunut asbestoosi-nimiseen ammattitautiin. Nimittävä viranomainen päätti 11.2.1997 kantajan pysyvän osittaisen työkyvyttömyysasteen vahvistamisesta 5 prosentiksi, joka vastaa 639 114 Belgian frangin suuruista korvaussummaa.

Kantaja väittää, että koska kyseessä on vakava kuolettava sairaus, jonka fyysiset seuraukset heikentävät merkittävästi hänen elämänlaatuaan, pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden aste pitäisi vahvistaa sairauden vakavuutta vastaavalle tasolle. Kantajan mukaan komission syyksi on luettava, että kantaja on joutunut työskentelemään rakennuksessa, jossa 1967—1969 välisenä aikana rakennuksen etelä- ja länsisiipien korjaustöissä seinien pinnoitukseen käytettiin 4 000 tonnia asbestia, vaikka: